

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117760672/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Dødsmærkede, hvis tynde graasprængte Haar saa ud, som det af sig selv skulde falde fra Issen.

»Gro,* hviskede han og bøjede sig ned til hendes Øre. »Eders Fader er ramt, men ikke af mig. Ihvor det end gaar, saa ved I jo nu, at vi to hører hinanden til.«

Gro drejede langsomt Hovedet op imod ham og stirrede paa ham med store graadsvulne Øjne. Dette Blik var saa fremmedt og uforstaaende, at Sølvør begreb, at hun ikke blot benægtede, men end ikke erindrede.

Sølvør vendte sig og gik, medens de bar den Døende op.

Han vilde bort fra dette Sted, hvor han for Øjeblikket intet kunde udrette, han vilde hjem og se til sit eget.

Nu da han denne Gang valgte en anden Vej og gik gennem Skoven, følte han en underlig kvælende Angst for saaledes at vende hjem til sin tomme Gaard som et Genfærd, der ingen finder at besøge. Skoven selv tyktes ham trang og trykkende — Træernes Løv var ældet og mørkt — nye højstilkede Blomster var skudt op af Jorden, siden han sidst traadte paa denne Bund — selv Fuglene var ligesom en ny Generation, der flygtede for ham.